జాలికధ

నరసరాజు వున్నాడు. అతను చాలా మంచి మనిషి. హుందాగా వుండేందుకు అతడెప్పుడూ ప్రయత్నించడు, అయినా అతను దర్జాగావుంటాడు. మీదు మిక్కిలి నరసరాజు అందమైన మనిషి. నిలువెత్తున దబ్బపండు ఛాయలో మెరిసి పోయే మనిషతను.

నరసరాజుకి గత చరిత్రఅంటూ వున్నది. చెప్పుకో దగ్గది అతని కాలేజీరోజులు. వాళ్ళక్లాసులో ఒకే అందమైన ఆడపిల్ల వుండేది, ఆ పిల్ల పేరు సీత.

వాళ్ళ కాలేజీలో కుర్రాళ్ళు చాలామంది ఒక్క సీతంటనే ప్రాణం పెట్టేవారు. ముఖ్యంగా వాళ్ళక్లాసు సర్వ వేళలా పచ్చగా అందంగా వున్నదంటే కారణం సీత అని తెలిసిననాడు నరసరాజు యెంతగానో ఆశ్చర్యపడ్డాడు. ఒక్కసీత, ఏబైమంది సందడికి అవలంబినమని తెలిసి సీతకి విలువయివ్వడం ప్రారంభించాడు.

సరిగ్గా అతనద్దెకున్నవీధిలో చివరియిల్లు సీతవాళ్ళది. కొంచెం పాతదీ. అయితేనేం, పెంకుటిల్లు! దూరాన్నుంచి చూచినా దగ్గిరేవుండి పరిశీలించినా ఆ ఇల్లు మాసిపోయినట్టు కనిపించేది. వాళ్ళదొడ్లో బాదంచెట్టు మాత్రం సీతలాగా అందంగా వుండేది.

నరసరాజుకి ఆ యింటిని, ఆ యింట్లోవున్న సీతనిచూచి నొచ్చుకునేవాడు. అంత అందమైన సీతకి ఆ మాసిపోయిన యిల్లు నచ్చలేదని అతనా దారివెంట వొచ్చే ప్రతిమాటూ అనుకునేవాడు.

నరసరాజు సీతమీద జాలివున్నట్టే దైవుడిమీద కొంచెం భయంఉన్నది. భయమెందు చేతంటే, దేవుడు చాలా తమాషాలు చేయగలడనే సిద్ధాంతానికి సీతఅనే ఆడపిల్ల ఉదాహారణగా నిలిచిపోయిందావటాని. అంత అందమైనసీత అంత పేదరికంలో నివసించడం నరసరాజు కిష్టంలేదు.

ఏదో ఒకరోజున సీత లక్షాధికారిణైపోవాలి. సీత చేతులలో వందలూ పదులూ యెల్లప్పుడూ నలిగిపోతుండాలి. రాజభవనంలాటి బంగళాలో సోఫాలమీదా, పంకాలకిందా– దాసదాసీలమధ్య సీత బతకాలి. సీత అందం అప్పటికిగాని రాణింపుకు రాదు.

పేదరికమనే ఒక పెద్దమచ్చ సీత అందాన్ని ఏ కొంచెమైనా భంగపరుస్తుందని నరసరాజు వుద్దేశం. అందుచేత అతనలా అనుకునేవాడు.

నరసరాజెన్నడు తననిగురించి కలలు కనేవాడుకాదు.

అదతని కిష్టంలేదుకూడాను. ఏనాడైనా, ఏదైనా అందంగా వూహించాలని తాపత్రయ పడితే అది కేవలం సీతగురించే అయ్యేది. చాలాకాలం గడచినతర్వాత సీతగురించి అతని ఆలోచనలు పెద్ద గ్రంథమైపోయినట్టు గ్రహించి—అసలీ రకమైన కార్యక్రమం వెనక అతనికీ, సీతకీ యేదయినా బంధమంటూ యేర్పడ్డమేమోనని ఆత్మపరీక్ష చేసుకున్నాడు. సీత అనే ఆడపిల్ల మీద కేవలం జాలి అనేమాట వెనక మరే విధమైన రంగూ లేదనే పచ్చి నిజాన్ని అతను గర్వంగా వొప్పేసుకున్నాడు.

నరసరాజు వెనక అతని మనుషు లనేకమందివున్నారు. ప్రాణంపెట్టే ఆత్మీయులముందు సీతతో స్నేహం యేమంత చెప్పుకోదగ్గది కాదుగనక సీతతో స్నేహం చేయాలనే సాధారణమైన కాలేజీ విద్యార్థిలా అతను ఆశలు పెంచుకోలేదు. అందుచేత అతను కేవలం "సీత స్నేహా"మనే ఒక మహత్తరమైన ఆటలో ప్రేక్షకుడిగా మాత్రం మిగిలిపోయాడు.

నరసరాజు వాళ్ళక్లాసులో సీతముందు వెలిగిపోవాలనుకునే కుర్రాళ్ళ జాబితాలో ప్రముఖుడు వెంకట్రావు ఈ వెంకట్రావు ఏ శ్రీమంతుల బిడ్డడోగాని యెల్లప్పుడు పచ్చగా కనిపించేవాడు. వేంకట్రావుని చూచినప్పుడంతా నరసరాజెన్నో గాలిమేడలు కట్టుకునేవాడు. భగవంతుడి దయవల్ల ఈ వెంకట్రావుకి సీతతో స్నేహం దిన దినాభివృద్ధిచెంది ఓ శుభముహూర్తాన సీతని పెళ్ళిచేసుకునే నిర్ణయం కలిగితే — అప్పుడికి సీతకి దిగులుండదు.

నరసరాజుకి సీత తండ్రి అనేకతడవలు కనిపించాడు. ఆయనెప్పుడూ తలొంచుకు నడుస్తూంటాడు. తలొంచుకు నడుస్తున్నప్పుడు ఆయనేదో భయంకరమైన బరువును మోస్తున్నట్టు నరసరాజుకి భ్రమ కలుగుతుంది. ఆయనలా తలొంచుకు నడుస్తున్నప్పుడేదో విషయం గాఢంగా ఆలోచిస్తున్నట్టూ వుంటుంది.

సీత విషయమే ఆయన ఆలోచిస్తున్నట్టు గమనించి మరింత కుంగిపోయేవాడు నరసరాజు.

సీత తండ్రిపేరు సుబ్బరావుగారే. సుబ్బరావుని అతి పేదరికంలోంచి కొంచెం పైకొచ్చిన మనిషికింద జమకట్టి కాలక్రమేణా యథాస్థానాన్ని అలంకరించిన పెద్దమనిషిగా భావించాడు నరసరాజు.

నరసరాజుకి ఆ యింటి విషయాలన్నీ తెలుసు. పని మనిషి నర్సమ్మ ఆ యింటి భోగట్టా అద్యంతం అతనికి మును పెప్పుడో చెప్పింది అడిగింది నరసరాజు – యజమాని గనక మరేం దాచకుండా చెప్పాడు, చెప్పి కొసమెరుపన్నట్టు సాలోచనగా నవ్వేసి.

“ఇన్నడుగుతున్నారు. అసలువిషయం చెప్పారుగాదే” అన్నది.

అప్పుడు నరసరాజు యిబ్బందిగా తలూపుతూ అనేశాడు.

“మరేంలేదు. సీత ... అదే, సీతమ్మ నాతోపాటు చదువుకుంటుందిలే, అందుకే అడిగాను మరేం లేదు.”

నర్సమ్మ అసంతృప్తిగా అతని మాటాలకించి వెళ్ళిపోయింది. అయినా, ఏ రోజు కారోజు సీత వాళ్ళ విషయ మేదో ఒకటి నరసరాజు చెవి నేస్తూనే వుంది.

సుబ్బరాజుగారు రిటైరయిన లెక్కల మాస్టారు. పేపరు మీద లెక్కల్లో ఆయనెప్పుడూ పరాజయం పొందలేదేమో గానీ, జీవితం లెక్కల్లో ఆయన చాలాసార్లు తప్పడం రివాజై పోయింది.

సుబ్బారావుగారికి నలుగు రాడపిల్లలు. ముగ్గురి పెళ్ళి లాగో చేయగలిగారు కానీ, మూడో కూతురు పెళ్ళయిన రెండో ఏడాదికే వైధవ్యాన్ని వెంట పెట్టుకుని పుట్టిల్లు చేరుకుంది. పుట్టింటికి వచ్చిన పడుచు పొద్దస్తమానమూ విస్తళ్లు కుట్టి సుబ్బారావుగారి సంపాదనలో కొంతైనా సాయపడుతోంది. మూడో కూతురు సౌభాగ్యం సుబ్బారావుగారికి కను విప్పు కలిగించిన మీదట నాలుగో అమ్మాయి సీతని కాలేజీలో చేర్పించారు. ఆడది మగదక్షత మీద ఆధారపడకుండానే జీవితాన్ని సుందరంగా “గడుపుకునేందుకు మార్గం చదువని ఆయనకి తట్టింది. అందుచేత ఆయన సీతకి ఆ ఏర్పాటు చేశారు. అందుచేతనే సీతమీద నరసరాజుకి అంత జాలి.

నరసరాజుకి ఒక్కోతడవ ఆవేశం ముంచుకొస్తుంది. అపళంగా సుబ్బారావుగారి దగ్గిరకెళ్ళి—

“మీకేం ఫరవాలేదు. లెక్కల మేష్టారూ! మీ అమ్మాయి చాలా బాగా చదువుతోంది. ఫరవాలేదు. ఈ పరీక్షలోనే గాదు మరే పరీక్షలోనైనా మీ అమ్మాయి సునా

యాసంగా గట్టెక్కుతుంది. నన్నడుగుతే సీత జీవితానికొచ్చిన ఢోకా ఏమీ లేదని నేను చెప్తాను. కనక మీరలా తలొంచుకు నడవద్దు ఆ స్తమానమూ ఆలోచిస్తూ కనిపించవద్దు." అని హామీ యివ్వాలనిపించేది.

ఇంత మంచివాడు నరసరాజు. కానీ ఓనాడు పదిమంది కళ్ళల్లో చెడ్డవాడై పోయాడు. నచ్చిన పుస్తక మేదైనా తీసుకుందామని కాలేజీ లైబ్రరీకి వెళ్ళాడతను. ఆరోజు లైబ్రరీలో ఎవ్వరూ లేరు. సీత ఒక్కర్తి ఒకమూలగా కూర్చుని వుండడంతో అతనెంతో ఆనందించేడు. అయితే సీత సుబ్బారావుగారిలా తల దించుకొని ఏదో విషయమై గాఢంగా ఆలోచించడంతో కలవరపడ్డాడు కూడాను. పుస్తకమేదీ తీసుకోకుండానే సీతకు చాలా దూరంగా కూచుని సీతవేపు చూచాడు. అప్పుడామె తలెత్తి అతన్ని చూచింది. అంతే యిద్దరూ ఒకర్నొకరు కొన్ని క్షణాలు అలా చూస్తుండి పోయారు.

అందమైన అమ్మాయికి మరింత అందమైన కళ్ళలో నీళ్ళెందుకుంచాడో నరసరాజుకి తోచలేదు గానీ, పూర్తిగా చలించి పోయాడు. లేచి నుంచున్నాడు,

"ఏడవకండేడవకండి! మీరేడుస్తుంటే నే చూళ్ళేను. మీ కష్టమేమిటో చెప్పండి. నేను మీ స్నేహితుల జాబితాలో లేనుగానీ ఓ మనిషిని. మీసాటి మనిషిని. నాతో మీకష్టం చెప్పుకోండి. అవసరమనుకుంటే నా సాయం మీరు పొందండి. సందేహించకండి. అంతేగానీ, మీ కన్నీటిని నే చూళ్ళేను. చెప్పండంతే. ఏమిటి మీ కష్టం?"

ఇన్ని మాటల్నీ గుండెలో దాచుకుని కళ్ళతో అడిగాడు నరసరాజు. కళ్ళ భాష అర్థం చేసుకోలేదేమో ఆమె అక్కడ్నుంచి లేచి వెళ్ళిపోయింది; నరసరాజు అక్కడలాగే నిల్చుండిపోయేడు. కాసేపటికి బలమైన చేయొకటి అతని భుజాన్ని తట్టింది. ఉలిక్కిపడి చూశాడు.

ఎదుట వెంకట్రావు.

పేలవంగా నవ్వేసి చేతులు రెండూ ఒకదాని కొకటి రుద్దుకున్నాడు నరసరాజు.

"వాటే బ్యూటిఫుల్ రోగ్ యూ ఆర్!" అన్నాడు వెంకట్రావు వెటకారంగా.

నరసరాజు రెండు పాదాలకీ మంచి ఖరీదైన చెప్పులున్నాయి. అవి పుచ్చుకుని వెంకట్రావు దవడపళ్ళు రాలగొట్టేంత కోపమొచ్చిందతనికి. కానీ, వెంకట్రావుమీద నరసరాజుకున్న గౌరవం అంతపని చేయించలేదు. కనీసం రెండు మాటలైనా అని పోదామనుకున్నాడు నరసరాజు. ఏమని మాటాడాలో తోచక అక్కడనుంచి కదిలి వెళ్ళిపోయాడు.
మరుసటి ఉదయం పనిమనిషి చెప్పింది — సీత కాలేజీ ఫీజు విషయమై గత రెండు రోజులుగా ఆ యింట్లో మనుషులు గొప్ప బాధపడిపోగా, ఆ ఉదయం ఎవరో వెంకట్రావనే కుర్రవాడు ఇంటికొచ్చి డబ్బిచ్చి వెళ్ళిపోయాట్ట. ఇదీ విషయం,

అదే విషయానికి సీత నిన్న కన్నీరు పెట్టుకున్నది. ఇదే విషయం సకాలానికి తెలుసుకున్న వెంకట్రావు యోగ్యుడు కనక సాయం చేయగలిగాడు.

నరసరాజుకి వెంకట్రావుమీద సదభిప్రాయం పెరిగిపోయిందప్పుడు. 'వాట్ ఎ బ్యూటిఫుల్ రోగ్ యూ ఆర్!" అన్న వెంకట్రావు మాటకి అర్థంకూడా తెలిసిందప్పుడు.

* * *

లీలామహల్లో సినిమా వదిలారు. నెమ్మదిగా జనాన్ని తప్పుకుంటూ రోడ్డుమీదకొచ్చి నించున్నాడు నరసరాజు. భోంచేయాలనిపించడంలే దతనికి. సోడా తాగా లనిపించింది. షాపువేపుచూశాడు. మరంతే. అక్కడనుంచి చూపు మరల్చ లేకపోయా డతను.

అక్కడ సోడాషాపు దగ్గర పాతగొడుగుతో సహా బాగా వొంగిపోయి రెండు అరటిపళ్ళు కొనుక్కున్న సుబ్బారావు గారు రోడ్డు మీదకి రాబోయాడు. నరసరాజు గబగబా ఆయన్ని చేరుకుని అన్నాడు.

"నన్ను గుర్తుపట్టారా?"

సుబ్బారావుగా రతన్ని రెండు క్షణాలు పరిశీలించి లే దన్నట్టు తలూపారు.

"నరసరాజునండీ... నేను... రెండేళ్ళక్రితం గోవింద రావుగా రింటిలో అద్దెకుండి చదువుకున్నా న్నేను. నరసరాజు నాపేరు. ఆ వీధి చివర్లో మీది..."

"బలే... గుర్తుకొచ్చేవు బాబూ! అవునవును. నీ పేరు నరసరాజు." అన్నాడాయన నీరసంగా, పేలవంగా నవ్వేస్తూ.

"అంతా క్షేమమేనాండి?"

ఆయన కామూ, అవునూల మధ్య తలూపాడు.

"నేనిప్పుడు కాకినాడలో వున్నానండి."

"పెళ్ళయిందా బాబూ?"

"అహా... ఒక ఆడపిల్ల కూడాను."

"ఇప్పుడేం చేస్తున్నావూ?"

"కాంట్రాక్టులు చూస్తున్నాను. మా నాన్నగారేమో రెస్టు తీసుకుంటున్నారు. మొన్నీ మధ్యనే ఈ వూళ్ళో బ్రాంచీ పెట్టాము. అందుచేతనే నేనిక్కడికి వొచ్చాను."

"మంచిది బాబూ! శ్రీమంతుడివైనా నన్ను గుర్తుపట్టి పలుకరించావు. అదే పదివేలు. వస్తా నాయనా, రైలుకి వేళయింది."

"అదేమిటి? మీరీ వూళ్ళో లేరా?"

"ఇక్కడిల్లు అమ్ముకుని గుడివాడలో మా పెద్దమ్మాయి దగ్గిరున్నాం. ఇల్లమ్మకం తాలూకు పైకం కొంచెం రావలసి వొస్తే యిలా వచ్చాను. వస్తా బాబు!"

ఆయన రెండడుగులు వేసిన తర్వాత వరసరాజుకి అత నడగవలసిన మాట గురుకొచ్చింది. అవకాశం చేయిదాటి పోతుందేమోనన్న బెంగచేత చాలా ఆదుర్దాగా పిలిచా డతను.

"సుబ్బారావుగారూ! ఒక చిన్నమాట. అవునండీ? మీ సీతగారికి పెళ్ళిచేశారా?"

ఆమాటతో సుబ్బారావుగారు చాలా మారిపోయేడు. తడారిపోయిన గొంతుకలో ఇంత బక్కకోపం రంగరించి అన్నారాయన—

"అయింది. దాని పెళ్ళితో నా పరువూ పోయింది బాబూ! కులంకాని వాడినది పెళ్ళిచేసుకుంది. కులంలో నేను తలెత్తుకోలేక సతమతమవుతున్నాను. నేను చచ్చి బతుకుతూన్న మనిషిని తెలుసా బాబూ! సీతని ఈ గుండెలమీద పెంచాను. కొండంతాశ పెట్టుకున్నాను. అద్దేం చేసిందిప్పుడు. పోన్లే బాబూ. నానోటినుంచి శోకాన్నే వినవలసి వస్తుంది. పోన్లే వెళ్ళిరానాయనా వెళ్ళిరా."

సుబ్బారావుగారు రోడ్డుమీద వూగిపోతూ నడుస్తూంటే నరసరాజుకి తమాషాగానూ. జాలిగానూ వున్నది. అప్పుడతను అనుకున్నాడు.

"అయ్యా లెక్కలు మేష్టరూ! సుబ్బారావుగారూ! ఇది రాతియుగంకాదు. మీకేం తెలీదు లాగుంది. సీత సుఖపడేందుకు మీరేంచేయలేరు. బి. ఏ. ప్యాసైనా. సీత వెట్టిచాకిరి చేస్తేనేగాని వందరూపాయలు దొరకవు. ఆవందరూపాయలూ. హవ్వ ... అయ్యా సుబ్బారావుగారూ ఆ వందరూపాయల్లో అంత అందమైన సీత అందంగా బతుకుతుందనే ధీమా మీకేమైనవుందా ఏమిటి? అలా కాదనుకుని, డబ్బున్న మొగుడ్ని మీ ఎరికలో పట్టుకొచ్చి సీతకి పెండ్లి చేయండి చూదాం!

అంతేమేష్టారూ అదంతే. ఇదంతా యుగధర్మం. సీత చేసిం దేమీ తప్పుకాదు. సీత యెవర్నో ఒకర్ని డబ్బున్న మనిషిని ప్రేమించి పెళ్ళిచేసుకుంటేనేతప్ప సుఖంలేదు. వెర్రి ఆలో చనలు మానుకుని, గుండెమీద చేయివేసుకుని తిన్నగా తలెత్తి నడవండి. ఇప్పుడేం జరిగిందని. మీరంతలా క్రుంగి పోతారు? బతేవా రేనే!"

నరసరాజు ఆరోజు రాత్రి తృప్తిగా నిద్రపోయేడు.

♦ ♦ ♦

నరసరాజు అండ్ బ్రదర్స్‌నుంచి నరసరాజు బయట కొచ్చి నించున్నాడు. డ్రైవరు కారువెనక తలుపుతెరిచి పట్టు కుని వినయంగా నించున్నాడు. నరసరాజు కారులో కూచున్న తర్వాత, ఆ కారు నున్నటి సిమెంటు రోడ్డుమీద మెత్తగా పోతోంది. ఎన్నో సందులు తిరిగి ఒక ఆఫీసుముందు ఆగింది.

నరసరాజు కారు దిగాడు. టైనాట్‌ని సర్దుకున్నాడు. తిన్నగా విజిటర్స్ హాల్లోకొచ్చి, విజిటింగ్‌కార్డు డ్రైవరు చేతి కిచ్చి పంపాడు.

ఆ ఆఫీసు యావత్తూ కళకళలాడుతోంది. రెండేళ్ళక్రితం నరసరాజు వాళ్ళక్లాసుకూడా యిలాగే సందడిగా వుండేది. అక్కడ పనిచేసే వాళ్ళల్లో సగానికి సగం కుర్రవాళ్ళే. అయినా అంతా కుర్రాళ్ళే అనిపించేంత సందడి అక్కడ వున్నది, నరసరాజు మురిసిపోయాడు.

మెల్లిగా నవ్వేస్తూ మాటాడుతున్నారు. వాళ్ళందరిమధ్య ఓ టైపుమిషనుంది, ఆ టైపుమిషనుముందు...

నరసరావు ఆ టైపిస్టువైపు ఇంకా చూస్తూనేవున్నాడు.

"ఇదేమిటి, మీ రిక్కడున్నారా? ఇక్కడా మీరు? మీ రుద్యోగం చేస్తున్నారా? నాకిదినచ్చదు. మీ వారున్నారుగా? వారు శ్రీమంతులుకారా? అయ్యో సీతగారూ మీరుద్యోగం చేయడం నాకిష్టంలేదండి. మీరుద్యోగంచేసిఅలిసిపోవడం నా కిష్టంలేదు. మల్లెపూవులా నిత్యం అతి సుకుమారంగా మీరు బ్రతకాలి. ఈ టైపుమిషన్ మీద మీపవిత్రమైన వేళ్ళెంత బండబారిపోయాయో గమనించారా? వీల్లేదు సీతగారూ. మీ రుద్యోగం మానేయండి. ఒహో ... మీరీ ఆఫీసులో వున్నారుగనుకనే వీళ్ళంత మందిక్కడ ఉత్సాహంగా వున్నారు అర్థమైంది. నో... వీల్లేదు. మీరలిసిపోతూ వీళ్ళంతమందికి ఉత్సాహాన్ని పంచివ్వకూడదు. అంతే. అది రూలు!"

నరసరాజింకా యెన్నెన్నో అనుకుంటున్న వేళ ఆఫీసు జవానువచ్చి సలాంచేసి "దొర పిలుస్తుండు" అన్నాడు.

నరసరాజు అతన్ని వెంబడించాడు. ఆఫీసులో జనాభా అంతా నరసరాజుని కళ్ళప్పగించి చూస్తున్నారు. ఎవరో ఒకతను "నరసరాజు అండ్ బ్రదర్స్ లీడింగ్ కంట్రాక్టర్స్" అని మరెవ్వళ్ళతోనో చెప్పడం వున్నాడు. దానిమీదట సీత తనవైపుచూడడం జరిగింది. నరసరాజు సీతకళ్ళని దూరంనుంచే పసికట్టేడు, ఆనాడు లైబ్రరీలోకూడా యిలాగే చూచింది

ఆనాడు సీతకళ్ళల్లో నీళ్ళున్నాయి. ఈనాడు అవిలేవు. ఆ స్థానంలో చెప్పలేనంత ఆశ్చర్య వున్నది, కొంచెమో గొప్పో ఆనందమూ వున్నది.

కాసేపటికి సీత తలని దించేసుకున్నది. నరసరాజు హృదయం తల్లడిల్లి పోయింది. విసురుగా దొరగదిలోకిఅడుగు పెట్టేడు. అతను గదిలోకి వెళ్ళగానే, గదిలోవున్న దొర గౌరవంగా లేచి నించున్నాడు. నరసరాజీ ఆఫీసుకి రావటం మిదే మొదటిసారి. కానీ, అవతలా దొర గౌరవంగా లేచి నించోడంతో నరసరాజు చేతిని ఉత్సాహంగా ముందుకి చాచి దొర చేతిని తాకాడు.

"నరసరాజు" అన్నాడు నరసరాజు.

"ది గ్రేట్ ఐ నో?" అన్నాడుదొర. దొరపేరు కె. కె. శర్మ!

"హేవ్ యువర్ సీట్ ప్లీజ్" అని కూడా అన్నాడు శర్మ.

ఇద్దరూ కూచున్న తర్వాత దొర బెల్లునొక్కేడు. ఒకడు ఆ గదిలో ప్రత్యక్షమయ్యేడు.

"టూ డ్రింక్స్?" అన్నాడు శర్మ.

ఆ ఒకడు గదిలోంచి పరుగెత్తుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

"మీ ఫాదరు మాకు బాగాతెలుసు. హూ యీజ్ హీ?"

"ఫర్లేదు, కులాసాగానే వున్నారు, నిన్న మీరాకు ఫోన్ చేసిన..."

"అఫ్‌కోర్స్...అఫ్‌కోర్స్," అంటూనే బెల్లునొక్కాడు.

గదిలో మరొకను ప్రత్యక్షమయ్యేడు.

"సీతమ్మని పిలు. క్విక్..."

ఆ మరొకడూ వెళ్ళిపోయేడు.

గదిలో పంకా తిరుగుతోంది. దొర అనబడే శర్మ కుర్రాఫీసరు. మంచి ట్రిమ్ముగా, నీటుగా వుండటంచేత — అతని తలనూనె తాలూకు మనోహరమైన గుబాళింపు ఆ గది నావహించింది. శర్మేదో చాలా విషయాలు మనవి చేసుకుంటున్నాడు. నరసరాజు మాత్రం కేవలం సీత రాకకోసం ఎదురు చూస్తూండిపోయేడు.

శర్మ, మాటలమధ్యలో బెల్లునొక్కేడు. కాని, అప్పటికే మొదటివాడు రెండుడ్రింకుల్తో గదిలో అడుగుపెట్టేడు. డ్రింకు తీసుకుంటూ శర్మ అన్నాడు.

"సీతమ్మని రమ్మనోయ్? ఏంచేస్తుందక్కడ? బాతాఖానీకిది చోటుకాదని చెప్పు ఫో"

నరసరాజు తాగబోయే డ్రింకుని ఆపి,

"ఫర్లేదు మరేం తొందరలేదు లెండి" అన్నాడు బెరుగ్గా.

"అయ్యో సీతా! నువ్వింత నిరాదరణతో ఉద్యోగం చేస్తున్నావా? మీ వారెవరో చెప్పు" దవడపళ్ళు రాలగొట్టి

బుద్ధిచెప్తాను. నువ్వింత అవమానాన్ని భరిస్తూ ఉద్యోగం చేయడానికి వీల్లేదంటే" అనికూడా అనుకున్నాడు.

అంతలో సీత వొచ్చింది. కొంచెం దూరంగా నించుంది. నరసరాజు కళ్ళువిప్పార్చి ఆమెని చూసేడు. దేవత! ఈవిడ అమృతం తాగి వుంటుందంతే. లేపోతే, ఇంతహీనంగా ఒకచోట పనిచేస్తూగూడా తన సౌకుమార్యాన్ని కించిత్తు గూడా పోగొట్టుగోలేదంటే ఏమిటర్థం?

"అవుసండీ కబురంపి పది నిమిషాలైనా రాలేదు. మీరు యేమిటి చేస్తున్నారక్కడ" అన్నాడు శర్మ.

"అయ్యో, అయ్యో. పది నిమిషాలు కాలేదండీ శర్మగారూ! మీరు త్రిపుణ్యానికి అబద్ధమాడేస్తున్నారు. అనుకుని నొచ్చుకున్నాడు నరసరాజు.

సీత అన్నది —

"మావారొచ్చారు."

"నో...నో...ఐ డోంట్ వాంట్ యువర్ శాడ్ స్టోరీస్. గో అండ్ బ్రింగ్ దట్ కాంట్రాక్ట్ ఫైల్ నెంబర్ ఫోర్. క్విక్."

సీత వెళ్ళిపోయింది. శర్మ సీత గురించి మాట్లాడేడు.

"ఈ లేడీస్‌తో ఇదే యాతన రాజుగారూ! మనం వాళ్ళనేం అనగూడదు. టూ సెన్సిటివ్ దే ఆర్! ఈవిడ గారిగోథర్త! (ఇక్కడ చాలా ఆశ్చర్యపోతూ అన్నాడతను.) తాగి తిరగడం తప్పించి మరో పన్లేదా మానవుడికి. పైగా వాళ్ళది లవ్ మ్యారేజిట. ఈవిడేమో అతగాడ్ని పెళ్ళి చేసు

కథా నిలయం
657

కున్నందుకు శిక్షగా అతన్ని పోషించే బాధ్యత తీసుకుంది…"
శర్మ చాలా విషయాలు చెప్పాడు.

నరసరాజు కేడుపొచ్చినంత పనయింది.

లోలోన యేడుస్తూ అతను చాలా అనుకున్నాడు.

'శర్మగారూ! మీ రన్యాయంగా మాట్లాడుతున్నారు. ఆడవాళ్ళు సెన్సిటివ్ గానే వుంటారు శర్మగారూ! అందులో సీత…సీత చాలా మంచిది శర్మగారూ! మీరా పిల్లనేం అనకండి. మీకో సిస్టరుండి, ఆ సిస్టజింత టార్చరూ అనుభవిస్తుంటే మీ కెలా వుంటుంది శర్మా? ప్రేమలో తప్పిన ఆడ కూతురు సీత. జీవితం లెక్కల్లో వాళ్ళ నాన్నగారూ తప్పేరు. భార్యను పోషించలేని మొగాడు వుండేం, చచ్చేం? పైగా ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకున్నాట్ట. పెళ్ళి. సీతా—నువ్విక్కడింతగా అల్లాడిపోతున్నావా? వందలూ, పదులూ నీ చేతుల్లో నలిగిపోవాలనుకున్నాను. ఆఫ్టరాల్ లక్షలమీద జరిగే కాంట్రాక్టు ఫారాలు పూరిచేస్తున్నావన్నమాట. సోఫాలు, పంకాలు, దాసదాసీలు —సీతా! నువ్వీ నాలుగు గోడలమధ్యా నాకు కనిపించి నన్ను బాధపెట్టేవు; నువ్వోడి పోయేవు. నీ మీద ఆశలు పెట్టుకుని నేనూ ఓడిపోయేను.'

ఆ వేళకి సీత కొన్ని కాగితాలు పట్టుకొచ్చి టేబిల్ మీద పెట్టి వెళ్ళిపోయేప్పుడు చివరిసారిగా నరసరాజువేపు భయభయంగా చూచింది. నరసరాజప్పుడు తల దించుకుని వున్నాడు.

సంతకాలు పూర్తయ్యాయి. పనీ పూర్తయ్యింది. శర్మేదో చెప్తున్నా మరేం వినిపించుకో కుండానే నరసరాజు గదినుంచి బయటపడ్డాడు. గది బయట వైపు మిషనొక్కటే (పాతది – మాసిపోయినదీను) వుంది. అక్కడ సీతలేదు.

నరసరాజు నడుస్తున్నాడు. విజిటర్స్ హాల్లోంచి సీత మాటలు వినిపించేయి.

“ప్లీజ్... నన్నిలా దగా చేయకండి మీరు.” అంటున్నది సీత.

“నే నెప్పుడూ నిన్ను దగా చేయలేదు సీతా. భార్యాభర్తలమధ్య దగా ఎందుకుంటుం దసలు? చివరిసారి. పెద్దవసరం. కాదనకు.” అన్నవాడు వెంకట్రావు.

ఇద్దర్నీ చూసేడు నరసరాజు. ఆపళంగా వెంకట్రావు మీద కలియబడి దవడపళ్ళు రాలగొట్టేంత కోపమొచ్చింది.

“ఫూల్! నువ్వుకాదురా దగాచేస్తే నువ్వేరా దగా చేశావ్. అందమైన సీతని అన్యాయం చేసింది నువ్వురా రాస్కెల్! సీతని ఉద్ధరిస్తా ననుకున్నాను. ఆడదాని సంపాదనతో కులికే నువ్వు క్లాస్‌వన్ రోగ్‌వి. అవ్‌ట్. వెళ్ళిపోయిక్కడ్నుంచి. సీతా రండి మీరు. నాతో వొచ్చేయండి. నరసరాజు అండ్ బ్రదర్స్‌కి మీరివాళ నుంచి పెర్సనల్ సెక్రటరీ. మీ జీతం వెయ్యి రూపాయలు. ఫ్రీ క్వార్టర్స్. నాకారు మీకిచ్చేస్తాను. కమాన్. మీ రొచ్చేయండి సీతా! మీరీ నక్కల మధ్య బ్రతకలేరు. వొచ్చేయండి”

నరసరాజు సీతతో ఎన్నడూ మాట్లాడనట్లు, ఇప్పుడూ మాట్లాడలేదు. పైగా – ఇప్పుడది నిషేధం కూడాను. నరసరాజిప్పుడు పూర్తిగా శకుంతలమనిషి. అతనికో ఆడపిల్ల వున్నది. సంఘంలో మంచి పరపతి వున్న . బ్యాంకులో లక్షల డబ్బు వున్నది. వీటన్నిటికంటె ముఖ్యం, కొన్ని కట్టుబాట్లు వున్నాయి కనక అతనెప్పుడూ సీతతో మాట్లాడనే కూడదు.

అందుచేత, అతను మౌనంగా – ఏమీ జరగ లేదన్నట్టు వచ్చేసి కారెక్కేడు. కారు కదిలిం తర్వాతగాని అతను తన కనుకొలకుల్లో నిలిచిన నీటిని గమనించలేదు.

—ఆంధ్రజ్యోతి (వారపత్రిక) ప్రారంభ సంచికనుండి